

Universitätsbibliothek Paderborn

Codex traditionvm Corbeiensivm

Falcke, Johann Friedrich

Lipsiae ; Gvelpherbyti, 1752

§. 126. De bonis traditis in pago Bardengo ab uxore comitis Luidolfi,
germani Cobbonis, per comitem Bardonem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36114

uocatur albia cuius traditionis auctorem ipse *amelungus* adhuc uiuens ele-
git praedictum *auunculum* suum *cobbonem* atque ei potestatem praediæ
traditionis contradicit testes huius traditionis sunt *bardo comes* (m) *uuulfrid
uuigbert* (n) hemnic suithard rainheri et alii XIII.

<sup>nante
Corbe-
iam W.
rino.</sup>

§. 126.

Tradidit *bardo comes* pro remedio animae *luidolfi* (o) familiae XVIII
in

in præfectura Oldenstat: 6) *Wertlide*, quæ est Westide in præfectura eadem:
7) *Sotonhusen*, quæ adpellatur auctate nostra Studenfen, sita intra eamdem præ-
fecturam: 8) *Suttorp* est Suttorp in præpositura Amelikhusen, vel Suttorp in
præfectura Oldenstat: 9) *Stochein* est Stoekem in eadem præfectura: 10)
Masendorp est Mazendorp in præfectura Oldenstat: 11) *Eminentborp* est Em-
mendorp intra præfecturam Medingen: 12) *Eppenhusen* est Eppenlen in præ-
fectura Medingen: 13) *Addunstorp* est Addensdorp in præfectura Medingen.
Ha villa cum circa Wigmannesburgum in Principatu Luneburgico sint obuiæ,
pagus Mosidi circa Wigmannesburg situs non fuit. Villa Wigmannesburftal
vbi inuenienda sit, iudicent docti viri, Veterem Marchiam incolentes. Mihi nota
sunt quedam loca in Veteri Marchia sita, quæ Burgstad et Borftal appellantur.
Fortassis quedam villa in eadem prouincia reperitur, cui maior cum Wig-
mannesburftal est similitudo. Inter hæc notarū dignum esse putamus, fami-
liam *Billinganam* in pago *Mosweddi* ad Albim posse distare prædiorum nonnihil,
vt ex hoc loco apparet. Quanam vero fuerint ea bona, quæ Amelungus do-
nauit, dicemus distincte in nostra *Clientela Corbeiensi*.

(m) *Bardo comes*, frater Walberti et nepos Widekindi Magni, sator fuit principum De Bar-
Waldeccenium, vii supra §. 104. not. (u) demonstrare adgressi sumus.
done co-
mite.

(n) Infra (§. 337.) nominatur quidam *Wicbert* filius Bardonis, qui hic locum habere De Wic-
non videtur. Forrassis hic fuit filius Walberti, et pronepos Widekindi Magni, berto.
postea creatus Episcopus Verdensis.

(o) Dignissimum esse hunc locum, qui explicetur planissime, omnes nobiscum uno De Lui-
ore profrebuntur. Indicari hic *Luidolfum*, quondam comitem et ducem Saxo- dolfo co-
niae celebrissimum, multorum regum, imperatorum, et ducum patrem et progeni- mite.
torem, nemo negare aust. Nesciuere adhuc plerique eruditæ, quis huius *Lui-*
dolfi pater exsisterit. Hic vero locus ipse illum significat. Ante omnia autem
hic chronologicum argumentum præmittere debemus, demonstraturi, vixisse e-
odem hoc tempore, quo hec tradita sunt, celeberrimum istum *Luidolfum*. Et
vt hoc eo planius fiat, primum ex ipsis his traditionibus ostendemus, quonam
circiter tempore hæc traditio proposita fuerit. Id autem eluet ex §. 133. Ibi
enim *comes E sic res*, quas imperator Hlotharius illi tradiderat, sitas in pago Ri-
boiarensi atque comitatu Bunnensi in Caſtenica, donauit monasterio nolto Cor-
beienſi. Ad hanc narrationem illustrandam facit diploma imperatoris Hlotharii
cuius iam supra §. 110. not. (I) mentionem inieciimus. Illud infra (§. 133)
ex autographo in medium adducemus. Id ipsum anno imperii Hlotharii per
Italianam XXIII, et per Franciam III, die XX. Martii datum fuit. Hos annos im-
peri, per Italianam capessiti, supputare decet ab anno 821, quo Hludowicus pius
mense Maio Nouiomagi regnum inter filios diuisit, testante Eginhardo *Annal.*
Rerum Franc. f. 170. his verbis: Iterum conuentus mense Maio Nouiomagi haben-
dus indiicitur est, comitesque, qui illuc venirent, deputati. Eo anno (821.) domi-
nus imperator post festi paschalis expletionem per Mosam nauigauit, ibique consitu-
tam annis superioribus atque conscriptam inter filios suos regni partitionem recensuit,
ac iuramentis optimatum, qui tunc adesse potuerant, confirmauit. Anni autem re-
gni illius Lothariani per Franciam computandi sunt a diuisione regni inter Hlo-
tharium et Carolum, seu mense Maio anni 839 Wormatæ fancita, testantibus
Annalibus Rev. Franc. Fuldenſ. Tom. I. S. R. Germ. Freheri p. 24. his verbis: Post
pascha mense Maio Wormatiam veniens (imperator) Hludbario filio suo, de Italia
in fidem venienti, reconciliatur, regnumque Francorum inter eum et Carolum filium
Gg 3 suum

Ab anno in pago bardengo (p) ut summam uero huius traditionis exprimamus quid-
826 vsque 853 im-
perante Hludo-
uico et quid ipse *Luidolfus* habuit in pago bardengo in campis filiis pascuis aquarum-
que decursibus et in familiis exceptis seorsum denominatis familias quas ipse
Juo germano cobboni (q) atque suo propinquo fresgario ad redimendum re-
lin-

*suum minimum diuidit: Hluthario quidem, qui maior natu erat, nominis sui digni-
tatem et sedem regni tribuens, Hludouicuero filio suo minori pro eo, quod eum
offenderat, Baioariorum prouincia tantum concessa.* Annus ergo reparata salutis
844 inde emergit, quo cum annus indictionis, qui sextus est, accuratissime con-
cordat. Quodsi igitur vxor *Luidolfi*, qui ipse aduocatus Corbeiensis erat, per
Bardonem comitem hanc traditionem fieri curauit prius, quam *Etic comes* sua in
pago Riborensi bona donauit, sequitur exinde, *Luidolfi* vxorem eadem haec tra-
didisse ante annum 844. Floruisse autem iisdem temporibus adhuc comitem *Lui-
dolum*, dubitat nemo, qui meminerit, eundem *Luidolum* post haec Romam
iuisse cum coniuge sua *Oda*, vt pro cœnobio, quod Hludouici regis auus et po-
stea eius genitor fundarant, quodque nostra *Corbeta* est, et cui idem *Luidolfus*
prærerat, reliquias quasdam Sanctorum pateret, qua vero postea monasterio Gander-
sheimensi, cuius fundator ipse *Luidolfus* exstitit, date sunt, vt pluribus in
nostra *Historia Corbetensis* demonstrari fumus documentis fide dignis. Quæres
autem fortassis, beneuole lector, quidni *Luidolfus* hoc loco appelleatur comes? Respon-
dendum censeo, nil fuisse causæ, cur id facerent nostri Corbeienses. Alius
si hoc tempore fuisse inter proceres Saxonie ac Corbeiæ patronos illustres excellens heros, eodem nomine insignitus, tunc addidissent ei sine vlo dubio nostri
nonnihil ad *Luidolum* nostrum ab alio distinguendum. Sed quoniam id factum
non est, nullus alias, nisi illustrissimus *Luidolfus*, designatus fuit. *Cocco* præ-
terea procul dubio comes erat. Attamen appellatio comitis non additur eius no-
mini. Adde, quod infra (§. 149.) *Hadwy* et (§. 155.) *Ida*, soror et mater ab-
batis nostri *Warini*, neque comitiis neque ducissa nominantur, licet quilibet facil-
lime perspicere posse, has illustres personas ibi designari. Erant enim ipsæ
nostris Corbeiensibus, et nostro *Warino* abbat, tam note, vt sola eorum no-
mina adducta sufficere possent eisdem. Profecto ea tempestate nostri Corbei-
enses sibi persuadere non poterant, hanc traditionum consignationem postea
vnuquam in lucem esse proditaram. Quin immo si *Cocco* fuit frater *Warini* ab-
batis, quod nemo inficiari sustinebit, fieri non potest, vt, per *Luidolum* alium,
nisi *Luidolum* comitem et ducem Saxonie, denotatum fuisse, intelligamus, eo quod
haec illustres persona nullum, nisi illustrem, fratrem habere potuerunt. Hic
vero sine vlo dubio dux erat *Luidolfus*.

De pago
Barden-
go.

(p) *Pagum Bardengo* fuisse pagum maiorem atque extitisse in Principatu Luneburgi-
co, omnes eruditii hue vlsque uno ore sunt confessi. Multæ villaæ, quarum in
nostris Corbeiensibus amplius quadraginta memorantur, e quibus iam supra
quasdam adduximus, sicut illum eidem demonstrant. Ceteris vero locis in aliud tempus referuatis, intermittere non possum, quin e numero illarum
rantium tres afferam, vt proprium pagi huius sicut quasi extremis digitis videar
attigisse. Veniente sub censum *Bardenie*, quæ villa nunc sine dubio vlo est
celebratissima quondam vrbs Bardewig, deinde *Ullesheim* monasterium, hodie
dictum *Ützen*, ac denique *Addensdorp*, quæ vicus est Addensdorp in præ-
fectura Medingen, non Adenstorf locus præfecturæ Lune, neque Adendorp, in-
tra præfecturam Bleckede conspicuus.

De Cob-
bonis
germano
Luidolfo.

(q) Hæc est illa insignis atque obseruatu dignissima appellatio, qua *Luidolfus* nomi-
natur *germanus Cobboni*. Dissimulare non possum, me, quam primum hunc
locum in nostro codice confixeram, præ gaudio illud Archimedis εὐεγνα εὐεγνα
exclamasse. Facillime enim perspicere poteram, me haec vnica denominatione
innumerabiles recentiorum genealogorum errores, quos illustris *Iannes Georgius ab Eccard* coniecturus suis coarguendos quidem constituerat, quos vero sibi
eximi eripique alii solebant, profligaturum. Hucusque enim alii *Brunonem*, Wi-
dekindi Magni filium, alii *Brunonem II*, filium dicti Brunonis I, alii vero *Wal-
bernum*, fratrem Brunonis, fuisse patrem *Luidolfi* ducis, statuerunt, perhibentes cum
Alberico Monacho *Trium Fontium*, descendisse ab isto *Luidolfo* omnem nobilitatem
Saxo-

linquerat omnia *bardo comes* tradidit ad reliquias sacerorum martirum stephani gubernante et uiti hac ei potestate contradita ab uxore *Luidolfi* (r) atque a suis propinquis haec namque traditio ea tamen ratione firmata est ut praedicti *Luidolfi* iam Corbeiano. uxor ea possideat usque ad obitum suum nisi alias locus ad manendum accommodetur testes tiadbert hildilet hahger folcrid hramnulf hildiuuard hil-dired eilhart meyndac.

§. 127.

Tradiderunt bunico et riddac quidquid habuerunt in *billurbeke* (f) et de

Saxoniæ, Germaniæ, Galliæ, Normanniæ, Bauariæ, Sueviæ, Ungariæ, Moscoviaæ ac Poloniæ. Multos vero versari in grauissimo errore, intelligitur ex hoc loco. Atque ut tantis incisiæ tenebris lucem infundamus, supra §. 29. not. (1) ex Uffringio didicimus, patrem *Cobbonis* fuisse ducem Saxoniæ *Eckertum*. Quodsi ergo *Luidolfus germanus Cobbonis* fuit, quo nomine hic euidentissime indicatur, inde sequitur, ut, patrem *Luidolfi* eumdem *Eckertum* fuisse, existimare deceat. Diutius ergo in errore viri aliquot eruditæ versentur non oportet. Firmissimum enim et grauissimum habemus hoc loco testimonium scripti coœui atque omni exceptione maioris.

- (r) *Luidolfi vxor* nominatur ab Hroswitha in carmine de constructione cenobii Gandersemensis *Oda*, filia *Billungi* et *Aeda*. Hanc autem *Aedam* fuisse editam ex clara potentum Francorum stirpe, eadem Hroswitha memoriae prodidit. Ipsa *Billungum* appellavit *principem alnum*. Optandum foret, ut Hroswitha huius *Billungi* et *Aeda* progenitores luculentius denotasset. Quia autem id factum non est, coniecturis aliquid dandum videtur. Supra ergo §. 104. not. (w) iudicauimus, istum *Billungum* fuisse fratrem *Amalungi I*, satoris ac conditoris familiae illustrissimæ Billinganae. Porro loco laudato *Bennitti I* filium fuisse *Billungum*, probabilius asseruimus, a propatruo sine dubio ita appellatum. *Amelungus III.* porro filium *Billungum*, a cognato suo rursus ita nuncupatum, habuerit necesse videtur. Vnde consequi videtur, nomen *Billungi* in hac domo tritum et visitatum fuisse. *Billungum I* eiusque filiam *Odam*, vxorem *Luidolfi*, ad familiam Billinganae retulisse me non panitebit. Adductus autem sum ad sic sentendum accuratori loci huius consideratione. Intelleximus enim *Odam*, *Luidolfi* vxorem, id operam dedisse, ut bona, hic memorata et in pago Bardengosita, in salutis sui mariti sempiternæ adiumentum donarentur. Ea vero ipsa bona sub hac conditione fuisse tradita, ut *Luidolfi vxor* ea possideret usque ad obitum suum, nisi aliis ei locus, vbi ipsa moraretur, accommodaretur, exinde collegimus, ea, quæ tradita sunt, ad dotem serenissimæ *Oda* spectasse. Quodsi vero inter omnes constat et peraulgatum est, ac ipsem supra §. 104. not. (w) demonstrauit, familie Billinganae maximam bonorum suorum partem in pago Bardengo atque adiacentibus prouinciis fuisse, nullam video rationem, qua induci possum, ut *Luidolfi* vxorem *Odam* huiusque patrem *Billungum* e genealogia Billingana eradam. Hoc loco statutur, *Odam* bona hæc possessoram fuisse usque ad obitum suum. Inde potest duci coniectura, hoc tempore nondum definitam fuisse constructionem monasterii Gandersheimensis. Notum enim est, illustrissimam *Odam* in eodem monasterio commemoratam esse usque ad excessum suum, quum decies denos septem quoque vixerat annos, ut Hroswitha verbis vtar.

- (f) *Billurbeke villa*, teste *Registrus* nostro, figuratur in *Flethunun-marca*. Hæc probabilissime terminum indicat pagorum Fleithi ac Rittiga et fortassis etiam pagi Billur-Hlisgo. Villa eadem sine vlo dñibio est vicus *Bilderbeck* in præfectura Gandersheim intra Principatum Wolferbuttelanum. Ex eo villæ situ dijudicari potest, quanam in regione *marca* eadem fuerit, scilicet in regione villa *Billurbeke* iuxta Leinam et amnem Aue, haud procul inde versus locum Hatticheshuson seu Haishuson seu Haishusen Leina se committentem. Amnis Aue, ex Wefterhoua defluens, discrevit pagos tres illos. Si diplomata Altfridi episcopi Hildesheimensis, ac Ludouici, Romanorum regis appellati, de anno 872 et 873, quæ exhibent J. G. Leuckfeldius in *Antiq. Ganderb.* p. 287. seqq. arque

Haren-

4